

ΤΙ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΓΙΝΗ ΔΙΑ ΝΑ ΑΝΕΛΘΗ Η ΣΤΑΘΜΗ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝ. ΤΑΙΝΙΑΣ

ΠΟ δλα τὰ θεάματα, τὸ προβάδισμα ἔχει ὁ κινηματογράφος. Τὸ 1958 οἱ θερινοὶ κινηματογράφοι «ἔκοψαν» 11707063 εἰσητήρια καὶ τὸ 1959 12824525. Δηλαδή οἱ θεαταὶ ἠδξήθησαν κατὰ 1117462. Οἱ θερινοὶ κινηματογράφοι Ἀθηνῶν—Πειραιῶς καὶ

Περιχώρων, πού ἦσαν τὸ 1958 228, ἔφθασαν τὸ 1959 τοὺς 252. Ἐχομε δηλαδή μίαν αὐξησην κατὰ 34 κινηματογράφους. Διὰ τὸ 1960 δὲν ἔχομε ἀκόμη ἐπίσημα στοιχεῖα, ἀλλ' εἶναι βέβαιο ὅτι θὰ δημιουργηθοῦν καὶ ἄλλοι θερινοὶ κινηματογράφοι...

Ποῦ ὀφείλεται ἡ προτίμησις τοῦ Κοινοῦ πρὸς τὸν κινηματογράφο; Πρῶτον εἰς τὸ φθηνότερο εἰσητήριο, πού εἶναι προσιτὸ εἰς ὄλας τὰς κοινωνικὰς τάξεις. Δεύτερον, εἰς τὸ ὅτι μποροῦν νὰ πηγαίνουν οἱ θεαταὶ ὅποια ὥρα θέλουν εἰς μίαν αἴθουσαν καὶ νὰ παρακολουθοῦν μίαν κινηματογραφικὴν ταινίαν, ἀδιάφορο ἐάν εἶναι εἰς τὴν ἀρχὴν ἢ εἰς τὸ τέλος, χωρὶς νὰ εἶναι ἀναγκασμένοι νὰ παίρνουν ἀριθμημένα εἰσητήρια, ὅπως συμβαίνει μὲ τὸ θέατρο, πού πρέπει νὰ βγάλουν πρὸ ἡμερῶν εἰσητήριο, ὅσοι καὶ ὅσες θέλουν νὰ ἐξασφαλίσουν μίαν καλὴν θέσιν εἰς τὴν πλατείαν ἢ εἰς τὸ θεωρεῖον.

Ὅσον ἀφορᾷ τὸν Ἑλληνικὸ κινηματογράφο, εἶναι ἀναμφισβήτητο ὅτι τὰ τελευταῖα χρόν.α ἐσημείωσε σημαντικὴν πρόοδον ὅσον ἀφορᾷ τὴν σκηνοθεσίαν, τὴν φωνοληψίαν καὶ τὸ παίξιμο τῶν ἠθοποιῶν, ἐνῶ ὕστερεὶ ἀκόμη τῶν ξένων ὅσον ἀφορᾷ τὸ σενάριο καὶ τὸν πλοῦτο καὶ τὴν ποικιλία τῶν σκηνογραφῶν.

Δυστυχῶς, οἱ περισσότεροὶ παραγωγοὶ κινηματογραφικῶν ταινιῶν προτιμοῦν τὰ σενάρια πού προκαλοῦν εἰς τὸν θεατὴν καὶ ἀκροατὴν εὐκολὴν συγκίνησιν, πλούσιο γέλιο, ἔστω καὶ μὲ τὰ πιδ χοντροκομμένα ἀστεῖα τῶν ἠθοποιῶν, ἀπὸ τὰ σενάρια διὰ τῶν ὁποίων, μπορεῖ νὰ δημιουργηθῇ ἕνα ἄριστο κινηματογραφικὸν ἔργον, μὲ καλλιτεχνικὰς ἀξιώσεις, διότι νομίζουν ὅτι τὰ τελευταῖα δὲν ἀποδίδουν ἐμπορικῶς. Αὕτῃ εἶναι ἡ βασικὴ αἰτία πού κάθε χρόνο σκηνοθετοῦνται καὶ παίζονται πολλὰ Ἑλληνικὰ κινηματογραφικὰ ἔργα, μὲ πρω-

αγωνιστὰς λαοφιλεῖς ἠθοποιούς τοῦ θεάτρου, πού εἶναι βέβαιο ὅτι θὰ σκορπίσουν ἀφθονο γέλιο ἢ θὰ κάνουν ὠραῖα ματάκια νὰ κλάψουν πολὺ. Χαρακτηριστικὰ παραδείγματα ὁ Χατζηχρήστος, ὁ Φωτόπουλος, ἡ Βασιλειάδου, ὁ Αὐλωνίτης ὁ Ρίζος, ἡ Χατζηαργύρη, ἡ Φόνσου κ.λ.π., πού εἶναι περιζήτητοι ἀπὸ τοὺς παραγωγούς κινηματογραφικῶν ταινιῶν, διὰ τοὺς λόγους πού ἐξέθεσα προηγουμένως, ἐνῶ ἄλλοι ἀξιόλογοι ἠθοποιοὶ, πού συνετέλεσαν εἰς τὴν παραγωγὴν ἐκλεκτῶν κινηματογραφικῶν ταινιῶν, ὅπως ὁ Φούντας, ἡ Ζαφειρίου κλπ, εἶναι τῶρα λιγώτερο περιζήτητοι ἀπὸ τοὺς Ἑλληνας παραγωγούς.

Ἐπὶ τοῦτο ὁμοίως καὶ ἠθοποιοὶ πού εἶναι περιζήτητοι ἀπὸ τοὺς κινηματογραφικοὺς παραγωγούς καὶ πολὺ λαοφιλεῖς ὅπο τὸ Κοινόν, ὅπως ὁ Νικολινάκος, ὁ Μοκρῆς, ὁ Χόρν, ὁ Ἀλεξανδράκης, ἡ Βουγιουκλάκη κλπ, διότι ἔχουν συντελέσει εἰς τὴν παραγωγὴν κινηματογραφικῶν ταινιῶν, πού εἶχαν καὶ ἐμπορικὴν καὶ καλλιτεχνικὴν ἐπιτυχίαν.

•

Ἐκ παραλλήλου μὲ τὸ ἐνδιαφέρον τῶν Ἑλλήνων παραγωγῶν κινηματογραφικῶν ταινιῶν, ἐκδηλοῦται καὶ τὸ ἐνδιαφέρον τῶν ξένων. Ἐκτὸς ἀπὸ «τὸ παιδί καὶ τὸ Δελφίνι», πού ὄλες σχεδὸν οἱ σκηνές του γυρίστηκαν εἰς τὴν Ὑδρα, καὶ ὅπου ἔπαιξαν ἡ Σοφία Λῶρεν, ὁ Γκάρι Κούπερ, ὁ Μινωτῆς καὶ ἄλλοι γνωστοὶ Ἕλληνες καὶ ξένοι ἠθοποιοὶ, «ὁ Χριστὸς Ἐνασταυρώνεται» πού γυρίστηκε εἰς τὴν Κρήτην καὶ ἔπαιξαν ἡ Μερκούρη καὶ διαπρεπεῖς Γάλλοι ἠθοποιοὶ, «τὰ κανόνια τοῦ Νοβορόνε», πού γυρίστηκε τὸ 1960 στὴ Ρόδο καὶ ἔπαιξαν ὁ Γρηγόριος Πέκος, ὁ Ἄντονι Κουήν, ἡ Παπᾶ, καὶ ἄλλοι γνωστοὶ Ἕλληνες καὶ ξένοι ἠθοποιοὶ καὶ ἔγιναν αἰτία νὰ ἔλθῃ στὴν Ἑλλάδα μασ ἀφθονο ξένο συνάλλαγμα, πρὸς μεγάλο ὄφελος τῆς Ἑθνικῆς μας Οἰκονομίας. Εἰς τὴν ταινίαν «τὰ κανόνια τοῦ Νοβορόνε», ἀξίας 5 ἑκατομμυρίων δολλαρίων ἐμφανίζονται κατὰ τρόπον ἀριστοτεχνικῶν τὰ τουριστικὰ τοπία τῆς Ἑλλάδος. Ἐπίσης εἰς τὴν Ρόδον ἐγερύσθη ἡ ταινία «τὸ δέμα τῶν ἐκπλήξεων» μὲ προϋπολογισμόν 2 ἑκατομμυρίων δολλαρίων μὲ πρωταγωνιστὰς τοὺς Γιούλ Μπρίννερ καὶ Μίτσι Γκέϋνερ.

Έκ παραλλήλου, αρχίζει εις τήν Ἑλλάδα τὸ γύρισμα τῆς ταινίας «ἡ μάχη τῶν Θερμοπυλῶν» μὲ δαπάνην 2 ἑκατομμυρίων δολλαρίων, ἐπερατώθη τὸ γύρισμα τῆς ταινίας «Ἰλιάς», τῆς ομάδος Μερκούρη—Γίτασέν, ἡ «Ἐρῶϊκα» ἀπὸ τὸ ὁμώνυμο μυθιστόρημα τοῦ Κοσμᾶ Πολίτη καὶ μὲ σκηνοθέτην τὸν Κακογιάννην, πού τόσοσας μεγάλας ἐπιτυχίας ἔχει παρουσιάσει εις Ἑλληνικὰς ταινίας, μὲ πρωταγωνίστριαν τὴν Λαμπέτη. Ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω, γυρίζονται ἢ πρόκειται νὰ γυρισθοῦν προσεχῶς καὶ αἱ ἑξῆς ξένες ταινίες: «ὁ Παράδεισος», «στὶς ἄκρες τοῦ κόσμου», «ἡ λέπρα», «ὁ βασιλιάς πρέπει νὰ πεθάνῃ» (δαπάνη 6 ἑκατ. δολλάρια), «στρατιῶται», «ραντεβού εις τὴν Κύπρον», «ὁ διαφθορεύς» κλπ.

Ἀπὸ τ' ἀνωτέρω καταφαίνεται ὅτι τ' ἀποτελέσματα ἐκ τῆς ἀσκηθείσης πολιτικῆς τοῦ Ὑπουργείου Βιομηχανίας διὰ τὸ γύρισμα ξένων κινηματογραφικῶν ταινιῶν εἶναι ἀπολύτως ἱκανοποιητικὰ καὶ ἡ ὠφέλεια τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας ἐκ τῆς παραγωγῆς αὐτῶν θὰ ἀνέλθῃ τὸ 1960 εἰς πολλὰ ἑκατομμύρια δολλαρίων. Πέραν τοῦ οἰκονομικοῦ τούτου ὠφέλους, ἡ Ἑλλάς διὰ τῆς παραγωγῆς τῶν ταινιῶν διὰ τῶν ξένων ἐπιχειρηματιῶν, θὰ ἐπιτύχῃ τὴν συστηματικὴν τουριστικὴν προβολὴν τῆς. Εἰς τοῦτο θὰ συντελέσῃ ἰδιαιτέρως τὸ γύρισμα ταινιῶν μὲ τὰ καλλίτερα τοπεῖα, τοὺς ἀρχαιολογικοὺς τόπους καὶ τὰ ἄλλα τουριστικὰ ἐνδιαφέροντα τῆς χώρας μας.

* *

Ἐπάρχουν εἰς τὴν χώραν μας ὅλαι αἱ προϋποθέσεις διὰ τὴν παραγωγὴν ἀξιολόγων κινηματογραφικῶν ταινιῶν, εἴτε ἀπὸ Ἑλλήνων εἴτε καὶ ἀπὸ ξένους ἐπιχειρηματίας καὶ ἠθοποιούς εἴτε μὲ τὴν συνεργασίαν ἀμφοτέρων: Τὸ θαυμάσιον κλίμα, τὸ μοναδικὸν εἰς τὸν Κόσμον Ἑλληνικὸν Φῶς, ἡ ὁμορφιά καὶ ἡ ποικιλία τῶν Ἑλληνικῶν τοπίων ἢ ἐνίσχουσι τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους διὰ τὴν παραγωγὴν ἐκλεκτῶν Ἑλληνικῶν καὶ ξένων ταινιῶν εἰς τὴν χώραν μας, τὸ ἐπιχειρηματικὸν δαιμόνιον τῶν Ἑλλήνων παραγωγῶν τοῦ κινηματογράφου καὶ ἡ μέχρι σήμερον κτηθεῖσα πείρα τῶν ἐπιχειρηματιῶν, σκηνοθετῶν, ἠθοποιῶν καὶ τεχνιτῶν τῆς ἑλληνικῆς κινηματογραφικῆς παραγωγῆς ἐγγυῶνται τὴν ἐπιτυχίαν τῆς προσπάθειας διὰ νὰ δημιουργηθῇ εἰς τὴν χώραν μας μίαν ἀπὸ τὰς πλέον ἰσχυρὰς βιομηχανίας τοῦ κινηματογράφου, ὅπου θὰ συναγωνίζονται αἱ ἑλληνικαὶ ἐπιτυχίαι τὰς ξένας εἰς ὅλον τὸν κόσμον. Εἰς τὴν ἐπιτυχίαν αὐτῆς τῆς προσπάθειας θὰ συμβάλῃ καὶ ἡ ψήφισις τοῦ νόμου, διὰ τοῦ ὁποίου ἐνισχύεται κάθε προσπάθεια διὰ τὸ γύρισμα ἐκλεκτῶν κινηματογραφικῶν ἔργων εἰς τὴν χώραν μας. Βάσει τοῦ ἀνωτέρω νόμου, χορηγοῦνται δάνεια καὶ ἄλλαι διευκολύνσεις μόνον εἰς σοβαροὺς ἐπιχειρηματίας τοῦ κινηματογράφου, πού θὰ παρέ-

χουν τὰ ἐχέγγυα δημιουργίας ἐκλεκτῶν κινηματογραφικῶν ἔργων, ὥστε νὰ παύσῃ ὁ Ἑλληνικὸς κινηματογράφος νὰ εἶναι ἀμπέλι ξέφραγο, ὅπου ὁ πρῶτος τυχὸν ἀγράμματος, προχειρολόγος καὶ ἀνίδεος ἐπιχειρηματίας νὰ μπορῇ νὰ σκαρῶνῃ κινηματογραφικὰ ἔργα, καὶ δημιουργεῖται τοιοῦτοτρόπως τέτοια ὑπερπαραγωγὴ ἔργων κακοῦ γούστου, ὥστε νὰ μὴ ἐπαρκοῦν αἱ αἰθουσαὶ τῶν ἑλληνικῶν κινηματογράφων διὰ τὴν προβολὴν τῶν.

Διὰ ν' ἀνυψωθῇ ὁμοῦς ἡ καλλιτεχνικὴ στάθμη τῆς ἑλληνικῆς κινηματογραφικῆς παραγωγῆς πρέπει τὸ ὑπουργεῖον Παιδείας, ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τοῦ ὑπουργείου Βιομηχανίας καὶ τῶν παραγωγῶν κινηματογραφικῶν ταινιῶν νὰ προκηρύξουν Πανελλήνιον Διαγωνισμόν, κατὰ τὸν ὁποῖον νὰ βραβευθοῦν μὲ σημαντικὰ χρηματικὰ ποσὰ τὰ ὑποβληθησόμενα ἑλληνικὰ σενάρια, διότι ἀπὸ αὐτὰ κυρίως ἔχει ἔλλειψι ἡ ἑλληνικὴ κινηματογραφικὴ παραγωγή.

Ὁ κινηματογράφος εἶναι ὄχι μόνον τὸ πιὸ λαϊκὸν ἀλλὰ καὶ τὸ πιὸ προσιτὸν μέσον ψυχαγωγίας καὶ παιδείας. Εἶναι ἀνυπολόγιστη ἡ ἐπίδρασις πού ἔχουν τὰ κινηματογραφικὰ ἔργα εἰς τὸν χαρακτήρα καὶ εἰς τὴν ψυχολογία τοῦ λαοῦ καὶ ἰδίως τῆς Νεολαίας. Δὲν εἶναι λογικὸν καὶ δίκαιον ὁ κάθε τυχάρπαστος ἀρριβίστας νὰ γίνεται παραγωγὸς ἢ σκηνοθέτης κινηματογραφικῶν ἔργων. Εὐτυχῶς ὑπάρχουν εἰς τὴν Ἑλλάδα ἱκανοὶ καὶ μορφωμένοι ἠθοποιοί, σκηνοθέται καὶ κινηματογραφικαὶ σχολαὶ μὲ κατάλληλον καὶ ἐξησκημένον διδακτικὸν προσωπικόν, πού ἐγγυῶνται τὴν καλλιτεχνικὴν ἀγωγὴν τῶν μελλόντων ἠθοποιῶν καὶ σκηνοθετῶν. Εἶναι κρίμα νὰ ἀφίνωμεν ἕνα τέτοιο ἔμπυχον ὕλικόν νὰ διασύρεται καλλιτεχνικῶς ἀπὸ ἀνίδεους παραγωγούς, σκηνοθέτας ἢ σεναριογράφους. Διὰ νὰ σταματήσῃ ἡ κακογούστια καὶ ἡ προχειρολογία, πού ἐπικρατοῦν εἰς τὰς ἑλληνικὰς κινηματογραφικὰς ταινίας, πρέπει νὰ σχηματισθῇ τὰ ὑπουργεῖα Βιομηχανίας ἢ Παιδείας μίαν ὑπερκομματικὴν καὶ ἀδιάβλητον ἐπιτροπὴν, ἀποτελουμένην ἀπὸ προσωπικότητας τοῦ καλλιτεχνικοῦ καὶ πνευματικοῦ κόσμου καὶ ἀπὸ εἰδικευμένους καὶ σοβαροὺς ἐπιχειρηματίας κλπ., πού θὰ ἔχῃ σκοπὸν νὰ κρίνῃ ποῖαι ἑλληνικαὶ ταινίαι θὰ τυγχάνουν τῆς Κρατικῆς προστασίας. Ἡ ἴδια ἐπιτροπὴ πρέπει ν' ἀναλάβῃ καὶ τὴν βράβεισιν τῶν καλλιτέρων ἑλληνικῶν σεναρίων.

Ἐπὸ τὰς ἀνωτέρω προϋποθέσεις ὄχι μόνον θ' ἀνέλθῃ σημαντικῶς ἡ καλλιτεχνικὴ στάθμη τῆς ἑλληνικῆς κινηματογραφικῆς παραγωγῆς, ἀλλὰ θὰ συναγωνίζονται αἱ ἑλληνικαὶ ταινίαι τὰς καλλιτέρας Εὐρωπαϊκὰς καὶ Ἀμερικανικὰς εἰς ὅλον τὸν Κόσμον, καὶ θὰ γίνῃ τοιοῦτοτρόπως ἡ καλλιτέρα τουριστικὴ διαφήμισις τῆς χώρας μας εἰς τὸ ἐξωτερικόν.